

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRAANIČÍ Č. 52

Chcem Věrní Zůstat Také Dál

Calif. K 1977

Posledný odkaz Lady Baden Powell

MILÉ SKAUTKY , SKAUTI , VĽCÁTÁ , SVETLUŠKY , VEDÚCE
A VEDÚCI ODDIELOV , PRIATELIA.

AŽ BUDETE ČÍTAŤ MOJ POSLEDNÝ ODKAZ, NEBUDEM UŽ MEDZI
VAMI, ALE TO MI NEZABRÁNÍ, ABY SOM VÁM NEPOĎAKOVALA ZA
VŠETKÚ VERNOSŤ A LÁSKU, KTORÚ STE MI PREUKAZOVALI. CHCELA
BYCH VÁM POVEDAŤ S AKOU PÝCHOU A RADOSTOU SOM SA DÍVALA
NA VAŠU PRACU V Hnutí MLÁDEŽE, KTORÉ ZALOŽIL PRED MNOHÝ-
MI ROKMI MOJ MANŽEL LORD BADEN POWELL.

PEVNE VERIM V VSEMOHÚCEHO BOHA A V BUDÚCI ŽIVOT KTO-
RÝ NAS ČAKÁ. VERIM, ŽE SA STRETNEME S MOJÍM MANŽELOM
A SPOLOČNE BUDEME DÁVAŤ POZOR NA VÁS, KTORÍ STE ČLENMI
TEJTO SVETOVEJ RODINY .

VERIM, ŽE BUDETE POKRÁČOVAŤ V SKAUTSKEJ PRACI, UDRŽO-
VAŤ DOBRÚ VÔLU A PRIATEĽSTVO VZNIKĽÉ NA SCHÔDZKACH A
TÁBOROCH, ŽE BUDETE ZACHOVÁVAŤ SKAUTSKÉ ZÁKONY A DODR-
ŽOVAŤ SKAUTSKÝ SĽUB. TÝMTO SPOSOBOM NIE LEN ŽE SA BU-
DETE ZDOKONALOVAŤ V MYŠLIENKYCH A VO VIERE, ALE BUDETE
PRÍKLADOM PRE DRUHÝCH, BUDETE JEDNAŤ ČESTNE, SPRÁVNE A
MÚDRE A BUDETE POMAHAŤ BUDOVAŤ SVET LEPSÍ A RADOSTNEJŠÍ.

VERIM, ŽE BUDETE MAŤ ÚSPECH. NECH VÁM VSEMOHÚCI BOH
POMAHA V TEJTO PRACI.

Redakčný kruh: V. Balejka, Dr. J. Kolominský, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal,

Adresa redakcie: STOPA, 3133 Shipway Ave, Long Beach, California 90808, U.S.A.
V Európe: SKAUTES, Postbus 2480, Utrecht, NEDERLAND

Lady Olavě Baden Powell of Gilwell

* 22. února 1889 © 26 června 1977. Lord Baden Powell, zakladatel skautingu se narodil 22 února 1857 a zemřel 8 ledna 1941. Oženil se v r 1912.

Lady Olavě pochází ze staré anglické rodiny St. Clair-Soames. Na skauting se doslova přivdala. Je to zásluhou její organizační schopnosti, že vybudovala Dívčí Kmen jako Chief Guide a po smrti náčelníkově nesla skautský prapor až do konce.

Již před válkou se sešla na mezinárodních konferencích s našimi vedoucími skautkami, předně Vlastou Koseovou a Vlastou Litoc lebovou - Mackovou. Chránila vždycky naše skautky před námitkami, že nemají samostatnou dívčí organizaci, ale společnou s chlapeckým kmenem. Zнала dobře poměry skautské u nás, což mě překvapilo při několika rozhovorech.

Moje paní a já jsme se s ní seznámili a sblížili když přijela z Kenye do Londýna v r 1943 a prožili jsme spolu několik škaredých náletů a bombardování.

Po válce navštívila Československo v r 1946 a její cesta byla v pravdě triumfální. Udržovala pak trvalý styk s našim náčelnictvem a zasadila se o to, aby řada našich skautských vedoucích navštívila ve Švýcarsku "Our Chalet" kde se konaly kursy pro vedoucí po způsobu kursů v Gilwell Parku.

Po zrušení skautingu u nás moje paní a já jsme nevážali s ní zase uzký styk který zůstal přátelský do posledních let.

V roce 1951 měla Lady B.P. proslov k našim skautkám a skautům na Voice of America a věřila, že se skauting u nás zase obnoví. Na Jamboree v Rakousku v r 1951 jsem ji dělal tlumočníka a viděl jsem že rozumí nejen organizaci, ale také dětem i skautingu.

Při svých návštěvách v Londýně z Kanady jsme byli pokaždé jejími hosty a navštívila nás také zde v Trailu a do naší tehdy nové domácnosti přispěla elektrickou konvičkou na čaj.

V jejím bytě v Hamptin Court u Londýna visel diplom podepsaný Janem Masarykem když odevzdával starému náčelníkovi v r 1929 řád Bílého Lva. Byla na to velice pyšná. Do posledních let nosívala odznak stříbrné rybky, který dostala v Praze v r 1946.

Lady B.P. měla užasnou paměť pro lidi a koho jednou znala toho si zařadila do rodiny. Mám před sebou svazek jejich dopisů psaných na stroji jejím typickým způsobem, kde řádky nikdy na okraji neseseděly a slova, která chtěla zduraznit "vyrazila" velkými písmeny. Celých těch 30 let nikdy nezapoměla poslat k Vánocům pozdrav a obyčejné něco připsala osobně.

Její syn Petr / nar 1916 zemřel 1956, ale jeho syn převzal místo v House of Lords. Její dvě dcery dosud žijí.

Anglické Noviny psaly o Lady B.P. že s nízemřela stará era skautingu ale nová již žije.

Velen

E X P E R I M E N T.

"Posledné dva tábory, táborový program a táborové hry, ste pripravovali Vy, starší, skúsení skauti. Bolo to dobre pripravené, ale tohto roku, chceme si pripraviť program i hry, my mladí. Bude to náš tábor, náš program, naše hry a Vy starší skauti, budete našimi hosťami."

Takto prehovoril na poslednej schôdze IFOFSAG v Los Angeles, asi 18 ročný rádca estonských skautov, za súhlasu radkyne poľských skautiek, asi 19 ročnej. Prišlo by Vám vidieť tie prekvapené tváre reprezentantov 8 národností, všetko to starších a skúsených skautov. Znamenalo to, že mladší skauti začínajú "rebelovať", alebo nám chcú niečo "povedať"?

Po krátkej debáte bolo rozhodnuté, vyhovieť ich žiadosti s tým, že vedúci tábora bude jeden z tých "starších" skautov. Bol ním poľský reprezentant br. Tadeusz Borowski.

Priznám sa, že i ja som bol do určitej miery skeptický, pretože pripraviť program, hry, táborák, atd. pre 90-100 skautov a skautiek není najľahšia vec.

Ale prvé hodiny na tábore, urobili zo mňa-skeptika, úprimného obdivovateľa. Tábor bol dobrý, nálada výborná a spolupráca medzi oddielmi veľmi dobrá. Boly však i určité nedostatky, najmä príprava nočnej hry a celodenný program, ale toto bolo viacej znakom určitej neskúsenosti pri spolupráci s ostatnými národnosťami. Ale tieto chyby, byly viacej ako prevýšené elánom s akým tieto nedostatky byly prekonávané. Táborák, ktorý nebol vôbec pripravený, ale jednotlivé výstupy byly improvizované, bol jeden z najlepších aký som kedy videl.

A tak som si myslel na našich európskych skautov, ktorí majú hodnotné letné tábory, či vedúci týchto oddielov, by boli ochotní prenechať prípravu táborového programu tým mladším, a oni, vedúci by boli na tábore len ako "hostia." Náš americký EXPERIMENT sa vydaril. Vydarí sa i e u r o p s k ý ???

-Fakir-

Písať o medzinárodnom skautskom tábore, ktorý pravidelne poriadajú európsky skauti v Kalifornii, by bolo vlastne opakovanie popisu tábora z minulého roku, keby tento tábor nebol vedený a program pripravený, družinovými rádcami 5 národnosti.

Vedenie tábora i celého programu, bolo pevne v rukách ruských skautov, ktorých ochota pomôcť, kde pomoci bolo treba ako i disciplína, si získala úctu a obdiv 82 skautov a skautiek, ktorí sa zúčastnili tábora.

Táborové polné hry, i skautské tábory boli pomerne dobre pripravené a niektorí členovia sa opravdu prekonávali v plýžení a jedna ruská skautka radšej spadla do kaktusov, než aby bola videná. Ovšem na druhý den jej museli vyťahovať bodláče z určitej časti tela. (Ochotná pomoc mnohých skautov, bola s vďakou odmietnutá.)

Myšlienka utvorenia medzinárodných družín, (z každej národnosti 1-2 členovia) sa osvedčila a možno povedať, že družina, kde rádca družiny bol náš skaut br. Jerry a družina, kde naše skautky mali väčšinu, boli najlepšie družiny.

Táborák, ktorý bol najlepší aký sme kedy na tábore mali, bol vlastne súťažou medzi litevskými a ruskými skautmi a bol takej úrovne, že i keď podľa programu mal skončiť o 10, skončil o 11 hod. a to len preto, že na druhý den tábor končil.

A keď posledný den tábora, 50 skautov a 32 skautiek odchádzalo domov, odchádzali s vedomím, že tábor bol dobrý a že na budúci rok nás bude ešte viacej.

-F-

Z redakcie:

Redakcia Stopy ďakuje všetkým skautom, ktorí si na nás spomenuli pozdravom z letných táborov.

Z európskej redakcie:

STOPA č. 51 - Červen-Jún - sa nedopatrením pošty niekoľko mesiacov túlala medzi Európou a Amerikou, a preto ju dostávate v Európe oneskorene. Prosíme o ospravedlnenie! Súčasne prosíme poslať príspevky do budúcej STOPY do 1. listopadu-novembra, najmä pokiaľ ide o správy z táborov a iných Vašich akcií.

S K A U T I N G N E N I P O U Z E S P O R T .

Výsledky posledních Olympiád a mezinárodních utkání sportovců se dnes právem kritisují že jde jednak o politiku, jednak o zápolení profesionálů, lidí vyjimečně tělesně schopných a že na cestě k úspěchu se používá j a k ý c h k o l i v method. Je to ohromné divadlo a obchod.

Mládež často propadla sportu ne pro ten 'v zdravém těle zdravý duch', ale pro tu pozemskou slávu, která ovšem často nese i 'prachy'.

Přes naši sokolskou tradici a veliký smysl pro tělovýchovu u nás zůstal skauting vždycky všestranný a ojedinělé skupiny, které dosud žijí jdou stejnou cestou. Kultura byla vždycky stejně důležitou složkou jako tělovýchova a skautská praxe, zručnost a pod.

Nebylo tomu tak ani v Anglii ani v Americe, kde skauting byl převážně jakýsi sport. Táboření, vaření, spaní pod stanem, nějaké ty hry.

Zpívat nikdo neuměl a když, bylo to pod želvou. Je potěšitelné, že naše skautská mládež i v exilu zpívá dobře a ráda. Poslechněte si jen některé ty kasety.

Je naší povinností udržet tuto naši národní tradici 'co Čech to muzikant' a 'zpěvem k srdci'. Nezapomínejte však také na denníky, zápisníky a rozličné památky oddílového archivu. Když přijel do Prahy na několik dní po válce ředitel World Bureau Wilson, prováděl jsem ho a zavedl do několika kluboven. Byl úplně unesen těmi 'log books' jak se jim anglicky říká. A to nebyly daleko nejlepší u nás. Pamatuji, že jsem ještě s jedním pomocníkem dva roky psal oddílovou kroniku ve verších s ilustracemi. Za některé kapitoly by se ani Julius Zeyer nemusil stydět.

Za tím všem je však krasocit, smysl pro krásu, který chceme u mládeže vychovat. At je to zpěv a hudba, tím že dobře zpíváme a staráme se o to, aby byli hudebníci v táboře a v oddílech, nebo vyprávění u táboráků, které je nejen žvaněním, ale skutečně dobrá prosa, dbaním o pěkné denníky a zápisy, které se budou ještě po letech číst a konečně i výtvarná činnost.

Jsem malíř a učil jsem kreslit malé i velké, mladé a staré. To je nejenom umělecká činnost, ale předně cvičení paměti pro tvary a přesnému pozorování. Alespň ti, kdo mají trochu talent, mají nosit sebou stále načrtníky a kreslit. Měl jsem žáky, kterým bylo přes padesát a když se poprvé dali do kreslení stromů uvědomili si teprve, že každý strom má jiný tvar.

Kdo jednou začne, nikdy nepřestane a bude stále objevovat něco nového akrásného. A to je nejdůležitější podstatou skautské výchovy

Velen

U n q u a y ☉

27 července 1977 zemřel náhle v Praze MUDr. Václav Černý, ve věku 76 let.

Kdo skautoval v Brně mezi válkami ho znal. Když jsem jako greenhorn začínal v r 1918 on již byl "starý skaut." Měl za sebou jeden tábor.

Potvrzoval mou prvotřídku, učil nás první pomoci a leta vedl slavný oddíl, 'Unquayovo třetí Bo / Brno/ který jsem po něm převzal se svým bratrem v r. 1927.

Naučil nás nas myslet a ještě dnes slyším jeho: 'no počkej, jen si to rozmysli, co z toho může vyrůst, nežli jednáš.....'

Jeho pověst bude žít tak dlouho dokud se bude zpívat písnička :
Quanimany denimany UmbayO Nikodeme, ty č e r n ý U n q u a y .
která mu dala jméno.

Jistěže ne, tedy nevíte, a vyhlédněte si místo ne příliš daleko od místa, a v každém případě v zavětrání lesa. Nezapomente, aby byl pobřeží vhodný terén pro lyžování nebo sáňkování.

Dávno již minuly doby, kdy se lidé vydávali zimními spanky. Dnes se již často podnikají výlety pohřbenými v zasněžení, které jsou často zkušebnou zdatnosti pro všechny účastníky. Zde platí pozeměnné přikování: „Ones a létá naučil, a zimě jako když najdeš.“

K stálému táborišti patří chata, a proto jste si vy si postavíte z přirozeného materiálu chýši, do které si dřevěnou na vypravě uložíte své věci a která vám poskytne útočiště v případě zánice. Chýše se staví ve tvaru A stannu a dá se přitom využít dvou přiměřeně vzdálených stromů. Nejprve si vyhlédnata shýbte místo na pohraji lesa, odhrubete sněh až na zemi, připravíte velkou zásobu roští a najdete několik souků. Přitom pamatujte, že jste jundci a jundci při svém výcviku nikdy nesáhne na živý strom. Pak souky osaháte a začnete stavět zdělní konstrukci tak, jak je nakreslena na obrázku. Při stavbě se užívají zakopnické vazby, které můžeme nepotřebným silnějším motouzem. První musí držet příčku mezi oběma stromy, na která bude spočívat celá váha přístřešku. Jakmile pevně stojí konstrukce, začnete s pokrýváním. Roští se pákná rovně a klade vždy silnými konce vzhůru. Nejprve pokryjete spodní část střechy, pak horní a nakonec vyrovndáte hřebem tím, že kládete roští po délce hřebene. Rovněž postranní otvory se zakryjí, avšak jeden se nechá volný, neboť bude sloužit jako vchod. A nyní celou stavbu zaházíte stejnou vrstvou sněhu. K tomu se nejlépe hodí poněkud zvlhly sněh, ze kterého se dobře staví. Budete překvapeni jak velice množství sněhu se na to spotřebuje. Pak se z vnějšku vymete napadaný sněh a země se pokryje vrstvou suchého roští. Náš hrad je hotov.

Můžete být právem hrdi, když se vám podaří postavit páchnou chýši. V zimě je vše daleko obtížnější nežli v létě. Poraďte, že je třeba vytrvalosti a mužného přemáhání ke zdolání mrazu a vlhka. Určíte, že je třeba, než jste si myšleli ohlést souku, uvázat uzel, rozdělat oheň a uvážit si, když tuca mrazem a nachy: poslouchat. Teprve pak oceníte výkonu mužů na obou světách a na velehorách, až se večer budete vracet domů s vábivou předtutou hřejících kamen, zvláště když si pomyslíte, že byste měli strávit v ledových pustinách dlouhá měsíce.

Avšak překážky jsou zde, aby byly přemáhány, a proto vzhůru do stromů, zasněžených dalek, kde nám bude chybět jen polární zář.

H. V.

Lyžařská džigitovka

Džigitovka je ledecké umění. Jezdec se v plné jízdě vyhlásí ze sedla, zvedá se země různé předměty, seskakuje a koně a odraziv se nohama, vyskakuje mu znovu na hřebec a p. Také na lyžích, při jízdě s kopce se může džigitovat. Dělá se to takto:

Po stranách stopy vedoucí s příbrého kopce napíchej do sněhu šest až deset pružných, tenkých proutků, nebo je-li sněh dobře uježděn, polož na zemi rovnou řídku, krátké hůlky a pod. Džigití jedou na lyžích za sebou s kopce a každý se snaží sebrat a odnést co možná nejvíce proutků. Po každém sjezdu se větvičky znovu zapíchnou na stará místa. Vyhraje ten, kdo sebere nejvíce proutků.

Nasat se nahradí slabé větvičky tvrdými, nepružnými hůlkami. Při nešťakovaném pádu se může lyžař napíchnout na některou z nich a vážně se zranit.

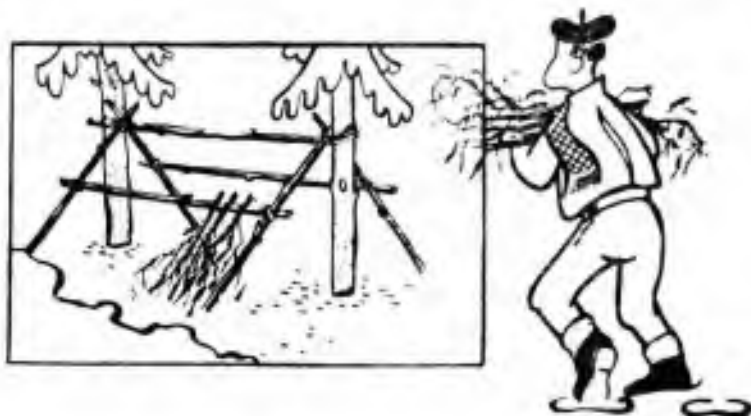

Hbití střelci

Hra pro 6—8 chlapců nebo děvčat.

Na úpatí zasněženého kopce postavíme po obou stranách sáňkařské dráhy po starém sítu nebo košíku, které budou terči. Spolu s dětmi ušijeme deset malých hadrových míčků.

Děti sjíždějí na sáňkách za sebou s kopečkem a jedouce kolem terčů, míří do nich hadrovým míčkem, a to vždy po dvou při každém sjezdu. Vyhrává ten, kdo za pět sjezdů vhodí nejvíce míčků.

STAVÍME IGLU

Naše zimní tábořiště je nemyslitelné bez eskymácké, ledové sluje. Proto si opatříme menší, podlouhlou bedničku a jakmile počasí ukazuje, že bude slabší ohlevo, vyrazíme na tábořiště. Vlhký sníh je totiž výborným stavebním materiálem, kdežto za mrazu syký sníh drží jen stěží pohromadě. Na tábořišti si vyhledáme rovné místo, načrtáme si pudorys a odhrabeme sníh až na zem. Pudorys volíme nejlépe kruhový (nejvýše 2 m v průměru), protože stavba je pak pevnější. Nyní začneme stavět. Bedničku napřehujeme sněhem a vyklopentm obdržíme stavební cihlu. Jednotlivé cihly řadíme do kruhu. Máme-li hotovou první vrstvu, začneme stavět další tak, že klademe cihly poněkud blíže ke středu. Tím se nám kruh ve druhé vrstvě zmenší. Postupujeme-li tímto způsobem i v dalších vrstvách, vytvoří se nám pěkná klenba. Věc vyžaduje trochu cviku a počáteční neúspěch nesmí odradit. Nežli položíme poslední díl vrstvy, uhladíme vnitřní stěny, polní lopatkou probouráme na vhodném místě malý obloukovitý vchod a vnitřek vyčistíme od sněhu. Pak dokončíme stavbu a uprostřed stropu necháme malý větrací otvor. Nyní ještě zbyd vyplnit spáry a uhladit povrch. Byl-li sníh dosti uhlký, imčnim mrazem stuhne a vytvoří se ledová kůra.

Stavbu si rozvrhneme raději menší, abychom ji dokončili najednou. Staví-li se na několikrát, nemá klenba takovou soudržnost. Nezapomínejme, že správně stavební klenba má být půlkulová.

Podobným způsobem si můžeme na vytvářeném místě zbudovat pevnost s hradbami a věží, na kterou vyvěsíme odlečnou vlajku. Najdeme-li dosti odtažného protivníka, který by se odhodlal podmínout útok na hrad dobře zbudovaný střelivem, dojde k velké bitvě, kde se poznají hrdinové a geniální vojevůdci.

H. P.

DRUŽINOVÉ DESKY

Kromě oddílového oznamovatele, na který vyvěšujeme různé zprávy, zjímavosti, plán činnosti oddílu a řadu dalších věcí, zdobí stěny naší klubovny družinové desky. Opravdu je zdobí, dodávají klubovně pěkný zálesácký ráz. Jsou všechny stejně velké, podkladem je měkká hobra, do které se pěkně zapíchnou špendlíky. Deska je orámována březovými větvemi. Porazené břzy najdeme všude v lesích, kam chodíme na výpravy. Rámeček natíráme bezbarvým lakem, tím zabráníme olupování kůry.

Některé družiny našeho oddílu si připevňují na vrchol své desky různá zblávi, zase vyrobená z přírodního materiálu. Družina Víků si na klín z velkého odřezku z kmene poraženého smrku, který našla na nějakém svém podniku, nakreslí stopy vlka, svého družinového symbolu.

Co všechno patří na družinovou desku? Naše družiny mají hned dvě svého názvu tabulku současné sestavy družiny, svůj pokřik a svolávací štafetu. Karta družinové docházky a bodování je také na všech deskách. Družiny seznamují na své desce oddíl s tím, kolik bodů junácké stezky mají její hoši splněno, kdo má za sebou nováčkovskou, který junák byl navržen oddílové radě ke složení stábu, kolik kdo získal odborek. Před několika léty družina Medvěďů připravovala každý týden kreslené seriály o zlatokopecké osadě v kanadských lesích. Každých čtrnáct dní se naplní desek vyměňuje. V oddílovém bodování potom ohodnotíme nápady a originalitu, které na svých deskách družiny předvádějí. (Pedro)

MÁTE NÁSTĚNNÉ NOVINY?

Nemáte? Zkuste je zavést také ve vaší klubovně. Je to dobrý informační a propagační prostředek, kterého si každý všimne. Připevňujete k tomu jen desku velikosti normálního rýsovacího prkna, papír (stačí i balící), výstřížky z novin, několik obrázků, trochu plakátových barev a hlavně vkus.

Desku umístíte na vhodném místě na stěně klubovny, kde si jí každý všimne. Na ni pak budete připevňovat nástěnné noviny.

Jak se dělají? Vyherete si vhodné výstřížky z novin a obrázky, týkající se události, která chlapce v oddíle zajímá, nalepíte je na papír velikosti vývěsní desky a připevňujete k tomu barvami vhodný nápis nebo text.

Výstřížky ale nenalepujete jen tak bez ladu a skladu! Základní podmínkou je: jedno číslo nástěnných novin informuje jen o jedné události a texty musí být krátké, ale výstižné. Zde záleží hlavně na vašem vkusu a volbě námětu.

A nyní rozum do hrsti a s chutí do práce.
Eduard Zelinka

NĚKOLIK HER ZAPOMĚNUTÝCH .

1. Honicí psi. Česnekem, nebo cibulí vedeme od výchozího místa čáru po nábytku, zdi a podobně až po místo ukrytého pokladu. Stopa nesmí být příliš dlouhá.

2. Počítání na slepo. Hráčům zvaž oči a dej jim každému přepočítat hrest peněz. Užij různých mincí, které hráči znají. Na konec, když se všichni vystřídali a mlčí oznámí každý kolik napočítal. Teprve potom jim rozvaž oči, aby viděli o kolik se kdo zpýlil a proč.

3. Délka kolíčků. Opatří si několik kolíčků rozličných délek. Musí se lišit od sebe alespon o cm, nebo čtvrt palce. Zvaž hráčům oči a dej jim jeden kolíček po druhém do ruky tak, aby jej vzali jenom mezi palec a ukazováček, nebo prostředník. At pak každý určí jeho délku. Každý hráč oznámí svouj odhad a ten se zapíše. Na konci hry rozvaž všem oči a dej jim do rukou opět kolíčka a pravítko s měřítkem. Budou se divit.

4. Otisk na dlaní. Vezmi starý štoček, nebo razítko, pečetičko ztary šroub nebo jiná něřadí, která mají charakteristický profil, či zakončení. Hráče postav do řady a sniž jsi jim ukázal předmět každému jej otiskni do dlaně. Každý at napíše, nebo nakonec řekne, co to bylo.

5. Slepý kupec. Opatřo si řadu látkových vzorů, jako samet, plátno, linoleum plastik, hedvábí, kousek kůže, a pod. Seoni je do malého svazečku a dej hráčů, pěkne jednomu po druhém určit který je to druh papíru, nebo látky. Zeřad do svazečku také rozličné druhy papíru, lepenky, smirkového papíru a pod.

6. Hmataná. Do tuctu nakupních sáčků stejné velikosti a druhu nasyp rozličné prášky jako: škrob, pepř, písek, nějaké zrní či seménka, čaj, krystalový cukr, čočku, fazole, hrách, kroupy, pepř oříšky, rýži, kaménky, sodu, cukr a pod. Dej kolovat mezi hráče at hmatem určí co v kterém je a každý at napíše na lístek co určil. Sáčku nejlépe očísľuj, aby nebylo debat.

7. Kdo promluvil. Hráči utvoří kruh. Jeden se zavázanýma očima je uprostřed. Rozhodčí ukáže na někoho a ten řekne: Kdo promluvil? Střední ho má podle hlasu poznat. a označit jménem. Hráči pochopitelně mění hlas aby je střední nepoznal.

8. Orientace zvukem. Jednoho hráče pošli za dveře, aby tam poslouchal. V místnosti je naprosté ticho. Rozhodčí ukáže na někoho z hráčů a ten hlučně přejde místností zastaví se a tiše z toho místa odejde. Zavolej nyní hráče, jenž byl za dveřmi a necht ukáže přesně a popíše, kudy chodec šel, kde se zastavil a pokud může i kdo to byl. Je zajímavé, jak někteří lidé dobře pozorují a odhadují.

9. Dones vodu z potoka. Všichni hráči mají v ruce jídelní misku, nebo talíř. Zvaž všem oči a na trojím otožení ot jdou k potoku, nebo k pumpě nabertou vodu a donesou na předem určené místo. Aby se něko neporanil, nebo někam nespádnul je třeba mít několik lidí, kteří v nebezpečné chvíli takového neohrabu zachytí a zachrání. Při první hře raději nedávej nikomu talíř. Je to příliš obtížné.

10. Počítání uderů. Na obrácenou zásuvku, nebo krabici, které duní zaklepej rychle asi patnáctkrát. Začíněj s kladívkem a pak použij třeba jenom tužku, kde udery jsou daleko rychlejší. Tužka je spolehlivější, protože můžeš na konec spočítat kolik bylo teček a tedy uderů. Po několikerém opakování se hráči tak vycvičí, že někteří se již nikdy nezmylí. Udery mají být nepravidelné.

11. Hledání hodinek. Polož hodinky na stůl a hráč se zavázanýma očima je hledá podle tikotu. Musí se jich přímo svrchu dotknout / prstem / bez hmatání kolem. Jsou lidé, kteří hodinky nikdy nenajdou a jiní, kteří téměř pokaždé dosti rychle.

12. Kdo tlesknul. Podobne jako hra kdo promluvil Hráč na něhož vedoucí ukáže tleskne jen jedenkrát. Střední určí, kdo to byl. Tato hra je daleko obtížnější nežli " kdo promluvil "

13. Síla sluchu. Na konec stolu, nebo na malý stolek v rohu místnosti polož hodinky, které dosti hlasitě tikají. Ostatní hráče pošli do druhého rohu pokoje. Nechej je nyní pomalu se přibližovat se zavázanýma očima, nebo i bez šátků přes oči. Jakmile hráč zaslechne tikot, zastaví se a zvedne ruku. Aby tě hráči nešidili ulož hodinky tak, abys je mohl nepozoroveně zakrýt tak, že zvuk není slyšet. To udělej několikrát během hry. Tak poznáš, kdo šidí.

14. Hrůzné zvuky. Na zástěnou vedoucí vyluzuje všelijaké zvuky jako: vytahuje zátku z lahve, škrtne sirku, šouone nohou, ořeže si tužku, shodí hřebík, knoflík, klepe tužkou, prstem, muchlé papír a pod. Hráči zapísej, každý na svůj papírek, co to bylo.